

bureau Brandeis

Sophialaan 8 1075 BR Amsterdam Nederland
 +31 (0)20 7606 517 **10.2.e** @bureaubrandeis.com
 bureaubrandeis.com

URGENT!

Per koerier (m.h.r.)

Zijne Excellentie

De heer B. van 't Wout

Ministerie van Economische Zaken
 en Klimaat

Bezuidenhoutseweg 73

2594 AC DEN HAAG

Inzake: de Nederlandse staatssteunmaatregel in de vorm van een voucher kredietregeling

Amsterdam, 5 maart 2021

Hooggeachte heer Van 't Wout,

Langs deze weg vraag ik namens **10.2.g** gevestigd te **10.2.g** uw aandacht voor het volgende.

Zoals u bekend werkt op dit moment de Rijksoverheid, met het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat als verantwoordelijk orgaan, aan een voucher kredietregeling voor de toerisme- en vakantiebranche – een zogeheten “voucherfonds”. Dit geschiedt in samenwerking met de Algemene Nederlandse Vereniging van Reisondernemingen (“ANVR”) en de Stichting Garantiefonds Reisgelden (“SGR”).

10.2.g maakt zich ernstige zorgen over de beoogde opzet, inrichting en aansturing van dit SGR voucherfonds en tekent hierbij bezwaar aan tegen SGR als uitvoerende en verantwoordelijke instantie voor de allocatie van kredieten aan ondernemingen actief in de reissector. In dit kader heeft **10.2.g** reeds twee brieven naar de Europese Commissie gestuurd, op 22 en 26 februari 2021 (**BIJLAGE 1** en **2**), waarin zij haar bezwaren nader heeft toegelicht.

Bezwaren tegen opzet en aansturing voucherfonds

10.2.g benadrukt allereerst dat zij geen bezwaren heeft tegen de verlening van staatssteun aan de reissector in zijn algemeenheid. Het is echter wel van belang dat de gelden die beschikbaar worden gemaakt voor de reissector op basis van objectieve, non-discriminerende en transparante wijze worden verdeeld onder de sector. Juist daarin schuilt, zoals **10.2.g** hierna zal toelichten, een aanzienlijk risico. Om de hierna uiteen te zetten redenen

10.2.e

E: **10.2.e** @
 bureaubrandeis.com

T: 020-**10.2.e**
 F: 020-**10.2.e**

bureau Brandeis B.V. is een advocatenkantoor, gevestigd te Amsterdam (KvK 58290842, BTW,

bureau Brandeis B.V. is een advocatenkantoor, gevestigd te Amsterdam (KvK 58290842, BTW, NL 852968395B01). Op alle werkzaamheden zijn onze algemene voorwaarden van toepassing, raadpleegbaar via bureaubrandeis.com.

meent 10.2.g verder dat het beoogde SGR voucherfonds geen geschikte methode is om de liquiditeitsproblemen in de reissector te verhelpen. Een geschiktere en adequatere manier om de reissector te steunen is via een staatsgarantieregeling die via banken wordt opgezet. Banken fungeren immers als onafhankelijke en objectieve derde partijen die afstand hebben van de reissector en niet gebaat zijn bij het uitoefenen van willekeur. Hiermee wordt een gelijk speelveld tussen traditionele en non-traditionele reisaanbieders gewaarborgd. Het is 10.2.g niet duidelijk waarom niet voor die optie is gekozen.

Als al wordt vastgehouden aan de oprichting van een voucherfonds dan is op zijn minst vereist dat dit fonds op volstrekt onafhankelijke en objectieve wijze wordt beheerd. Die kernwaarden worden in de huidige opzet niet, althans onvoldoende, gewaarborgd.

Dit is het gevolg van de keuze om ANVR en SGR een leidende rol te laten vervullen bij het beheer van het voucherfonds. De directie van zowel ANVR als SGR heeft al sinds jaar en dag zeer nauwe banden met de traditionele touroperators (zoals 10.2.g). (Online) reisagenten zijn in het verleden – en worden zelfs tot op de dag van vandaag – veelvuldig gedwarsboomd door deze touroperators indien zij in hun ogen te succesvol werden (worden). Dit heeft, 10.2.g

Het is dan ook wrang dat uitgerekend de heer 10.2.g , de ten tijde van deze ernstige overtreding van het kartelverbod verantwoordelijk bestuurder van D-rt, nu wordt of zal worden benoemd tot voorzitter van het SGR voucherfonds en dus over de toe- of afwijzing van kredieten aan onder meer 10.2.g zal beslissen. 10.2.g heeft hierover meermalen haar zorgen overgebracht aan SGR en ANVR maar deze waren helaas aan dovemansoren gericht.

Deze benoeming vergroot de zorgen van 10.2.g dat de kredieten niet op non-discriminatoire, objectieve en transparante wijze worden toebedeeld aan de reissector, waarbij bepaalde traditionele touroperators worden bevoordeeld. Dat is mogelijk door de aanzienlijke discretionaire ruimte die de beheerders van het SGR voucherfonds hebben om naar eigen inzicht voorwaarden te verbinden aan de te verlenen steun en daartoe ook ruime mogelijkheden hebben om vertrouwelijke informatie op te vragen. SGR heeft zelfs de mogelijkheid om partijen de mogelijkheid tot toegang tot het fonds te volledig weigeren, hetgeen de mededinging op de markt voor retailverkoop van pakketreizen ernstig kan verstoren. Deze risico's zijn zeker niet denkbeeldig.

¹ 10.2.g

Nu al signalen van willekeur

Zo zal een lening op basis van de huidige voorwaarden direct opeisbaar zijn als het deelnemerschap van SGR wordt beëindigd. Hiermee wordt ten onrechte een koppeling gelegd die de positie van SGR, als nu al dominante garantiefonds voor de reisbranche, nog verder versterkt. Immers, reisorganisaties worden zo gedwongen om lid te blijven van SGR, omdat hun lening anders direct opeisbaar wordt.

Eveneens zorgwekkend is dat de bepaling dat bij geschillen omtrent het al dan niet toekennen van een lening, en de voorwaarden daaronder, uitsluitend beroep kan worden ingesteld bij het eigen beroepscollege van het SGR, waarvan alle leden worden benoemd door de raad van toezicht op voordracht van het bestuur van SGR zelf.² Hiermee wordt (potentiële) deelnemers aan het SGR voucherfonds de toegang tot de onafhankelijk rechter ontzegd. Dat is in strijd met artikel 17 van de Grondwet.

Verder heeft 10.2.g ernstige bezwaren ten aanzien van de informatie die SGR vergt van potentiële begunstigden van het SGR voucher fonds. Het SGR voucherfonds verzoekt leden van SGR om zeer gedetailleerde financiële en commerciële informatie aan te leveren als onderdeel van hun verzoek tot deelname aan het SGR voucherfonds. 10.2.g vreest dat, gezien de nauwe banden tussen SGR en ANVR enerzijds en de traditionele touroperators anderzijds, deze informatie wordt gebruikt om de traditionele touroperators te bevoordelen dan wel reisagenten en virtuele touroperators te benadelen.

Tot slot hanteert het SGR voucherfonds een rente van 4 tot 7%. Dit is geen marktconform rentepercentage. Een staatssteunmaatregel in de vorm van een garantie via banken – gefinancierd door de Nederlandse Staat – resulteert in significant lagere rentelasten voor reisaanbieders.

Conclusie: noodzaak tot aanpassingen

Al met al vreest 10.2.g voor onherstelbare concurrentieverstoringen in de reissector als gevolg van (de inrichting van) het SGR voucherfonds. Zoals blijkt uit de brieven van 10.2.g aan de Europese Commissie van 22 en 26 februari 2021, bergt de inrichting van het SGR voucherfonds reële risico's in zich op selectiviteit en willekeur ten gunste van traditionele touroperators. Dit klemt te meer nu risico's op concurrentieverstoringen in het bijzonder optreden in crisistijden, zoals de huidige Covid19-crisis.³ Doordat SGR kan besluiten welke ondernemingen wel of geen steun zullen krijgen, versterkt zij haar positie door reisorganisaties nog afhankelijker van het lidmaatschap van SGR te maken; zeker nu leningen van het SGR voucherfonds direct opeisbaar worden bij opzegging van dat lidmaatschap.

Om deze redenen verzoekt 10.2.g u het SGR voucherfonds niet in te stellen en de reissector op andere wijze financieel te ondersteunen. In elk gevoel doet 10.2.g een klemmend beroep op u om zeer aanzienlijke aanpassingen door

² Zie artikel 2 van het Beroepsreglement SGR (BIJLAGE 3).

³ Hof van Justitie van de Europese Unie CJEU 21 maart 1990, zaak C-412/87, *België t Commissie (Tubemeuse)* ECLI:EU:C:1990:125, punt 28-9.

te voeren bij het beheer en de inrichting van het voucherfonds. Het voucherfonds dient te worden losgekoppeld van SGR en worden beheerd door een onafhankelijke instantie die leningen verstrekt onder marktconforme voorwaarden. Alleen op deze manier kan de nodige objectiviteit en gelijke behandeling worden gegarandeerd.

Indien SGR wel betrokken zou blijven bij het voucherfonds, dienen personen te worden aangesteld die geen relatie hebben met bepaalde spelers in de reissector. Bovendien moet het voucherfonds op zijn minst van strikte waarborgen worden voorzien omtrent de behandeling van commercieel en financieel gevoelige informatie die zij verkrijgt van potentiële deelnemers. Tot slot dienen de voorwaarden voor deelname daaraan op voorhand kenbaar, redelijk en noodzakelijk te zijn en niet verder gaan dan nodig is voor het kunnen besluiten op de kredietaanvraag.

10.2.g is graag bereid het voorgaande nader toe te lichten

Hoogachtend,

10.2.e

10.2.e

bB

Bijlage 1

bureau Brandeis

Sophialaan 8 1075 BR Amsterdam The Netherlands
+31 (0)20 10.2.e 10.2.e@bureaubrandeis.com
bureaubrandeis.com

Registered mail
Directorate-General for
Competition
European Commission
Place Madou 1
1210 Bruxelles
Belgium

Sent by e-mail to:
stateaidgreffe@ec.europa.eu

Regarding: SA.57985(2020/N) – The Netherlands State credit facility for travel guarantee funds

Amsterdam, 22 February 2021 Dear Sir, Madam,

By way of this letter, I, on behalf of 10.2.g residing on 10.2.g), the Netherlands, raise objections as to the institution of the Netherlands State credit facility for travel guarantee funds (“**voucher bank**”), in particular with respect to the appointment of 10.2.e of the voucher bank.

Background

In March 2020, trade organisation *Algemene Nederlandse Vereniging van Reisondernemingen* (General Netherlands Association of Travel Companies, “**ANVR**”) and *Stichting Garantiefonds Reisgelden* (Guarantee Fund Foundation for Travel Expenses, “**SGR**”) – in cooperation with the large Dutch traditional tour operators – have introduced a travel voucher (so-called “**Corona voucher**”). As the one-year term of these Corona vouchers is about to elapse, tour operators will soon receive requests for restitution from travellers who obtained a Corona voucher, but were not able to book a new holiday due to the undergoing travel restrictions.

The Netherlands government, together with the ANVR and SGR, is currently setting up a credit facility or ‘voucher bank’ for travel guarantee funds. The voucher bank constitutes an aid measure entailing a bailout fund for two operators who are unable to cover the cost of refunding tourists for holidays cancelled during the COVID-19 crisis, in order to prevent tour operators from going out of business. The SGR will be responsible for allocating the funds to the tour operators that are eligible to receive aid.

10.2.e
10.2.e@
bureaubrandeis.com
T: 020 10.2.e
F: 020 10.2.e

bureau Brandeis B.V. is a law firm, located in Amsterdam (KvK 58290842, BTW8290842, BTW NL 852968395B01). Our general terms and conditions apply to all services, which can be consulted on bureaubrandeis.com. ireaubrandeis.com.

Conflict of interests

It has recently come to the attention of 10.2.g that the ANVR will appoint 10.2.e of the voucher bank. 10.2.e previously held the position of CEO of D-RT Group consisting of traditional travel agents (VakantieXperts and D-Reizen) and is currently active as a board member of the ANVR as well as programme director of the SGR.

The Dutch travel market is characterised by three and soon (after the merger between Sunweb and Corendon which was approved by the ACM in October 2020) only two traditional tour operators, some traditional travel agents (like VakantieXperts and D-Reizen) and a large number of relatively new (online) travel organisations.

Historically, the ANVR and SGR are closely related to the traditional travel organisations. The installation of the Corona voucher – which benefited the traditional tour operators immensely by circumventing their legal obligation to reimburse the bookings that were cancelled due to the COVID-19 crisis – as well as the appointment of 10.2.e is one of many examples of the close ties between the ANVR/SGR and the traditional Dutch travel organisations.

Prijsvrij, unlike traditional tour operators, is an online travel agent and a virtual tour operator. It is also a member of the SGR. As such, Prijsvrij will likely be eligible to receive aid under the State credit facility scheme if approved by the Commission. Prijsvrij, however, fears that the appointment of 10.2.e will negatively affect its position in the application procedure for receiving credit under the voucher bank.

10.2.g

Risk of distortion of competition and selectivity

10.2.e cannot be regarded as an impartial CEO that takes into consideration the interests of all members of the SGR equally, as can be expected from the CEO of an institution granting aid to undertakings in times of crisis. The foregoing illustrates the close ties of 10.2.e with the

10.2.g

traditional tour operator. Moreover, the history between 10.2.g and 10.2.e, whereby the latter has engaged in horizontal anticompetitive conduct, clearly depicts the unsuitability of 10.2.e of SGR. His appointment imposes risks of partiality and selectivity in the granting of the credit facilities under the voucher bank.

The prospect of the selectivity is furthermore intensified in case the budget available for the voucher bank is insufficient. As of yet, it remains unclear whether the voucher bank is appropriate to prevent financial difficulties for travel organisations. In case of deficits, there is a genuine risk that certain parties will be disadvantaged and others unfairly favoured. Prijsvrij fears it will be disadvantaged in that regard, especially given the close ties between 10.2.e and the traditional tour operators and the history of the former with 10.2.g

The risk of selectivity – which is reinforced by the appointment of 10.2.e of the voucher bank – will also distort competition. The tourism sector is one of the sectors that has been hit most severely by the COVID-19 outbreak. Aid is already more likely to be distortive of competition in times of crisis, especially when granted unfairly between undertakings active in the same sector.² This will put certain undertakings at a competitive advantage over undertakings even though they are in a comparable situation.

Where the voucher bank may already be insufficient to let tour operators reimburse their customers without becoming economically unviable, the appointment of 10.2.e of that voucher bank encompasses a genuine risk of selectivity in the granting of the aid between tour operators. In any case, given the history between Prijsvrij and 10.2.e as well as the latter's conduct in the market and his close ties with traditional tour operators, Prijsvrij deems 10.2.e unfit to be installed as CEO of the voucher bank.

In light of the foregoing, 10.2.g requests the Commission to take this duly into account when assessing the compatibility of the voucher bank with the internal market, as is required under Article 107(1) TFEU.

I look forward to hearing from you.

10.2.e

² CJEU 21 March 1990, case C-412/87, *Belgium v Commission (Tubemeuse)* ECLI:EU:C:1990:125, para. 28-9.

bB

Bijlage 2

bureau Brandeis

Sophialaan 8 1075 BR Amsterdam The Netherlands
 +31 (0)20 10.2.e 10.2.e @bureaubrandeis.com
 bureaubrandeis.com

Registered mail
 Directorate-General for
 Competition
 European Commission
 Place Madou 1
 1210 Bruxelles
 Belgium

Sent by e-mail to:
 stateaidgreffe@ec.europa.eu

**Regarding: SA.57985(2020/N) - Netherlands State credit facility
 for travel guarantee funds**

Amsterdam, 26 February 2021 Dear Sir, Madam,

Following my previous letter of 19 February 2021 regarding the institution of the Netherlands State credit facility for travel guarantee funds (“voucher bank”), 10.2.g) wishes to further elaborate on its objections against the voucher bank.

Recent developments

Since its last letter to the European Commission, 10.2.g corresponded with *Stichting Garantiefonds Reisgelden* (Guarantee Fund Foundation for Travel Expenses, “SGR”) on the conditions for participation in the voucher bank. It became clear to 10.2.g that both SGR and the Dutch trade organisation for the travel industry, *Algemene Nederlandse Vereniging van Reisondernemingen* (General Netherlands Association of Travel Companies, “ANVR”) will play an important role in the execution of the voucher bank. As mentioned before, the SGR and ANVR do not constitute independent organisations but instead, have close ties with traditional travel organisations (i.e. direct competitors of 10.2.g). Not only 10.2.e but also the boards of the SGR and ANVR consist solely of (former) board members from traditional travel organisations with whom 10.2.g competes directly.

This results in an actual and serious risk that other (non-traditional) travel organisations, such as 10.2.g, will be subordinated when applying for a loan by the voucher bank. In the case of 10.2.g for instance, it is important to note that SGR initially prohibited that 10.2.g use the SGR Corona voucher,

10.2.e
 10.2.e @
 bureaubrandeis.com

T: 020-10.2.e

F: 020-10.2.e

bureau Brandeis B.V. is a law firm, located in Amsterdam (KvK 58290842, BTW8290842, BTW

NL 852968395B01). Our general terms and conditions apply to all services, which can be consulted on

bureaubrandeis.com ireaubrandeis.com.

10.2.g

During meetings with representatives of the voucher bank 10.2.g it became clear that they are aware of the dispute between 10.2.g and SGR regarding the 10.2.g. This suggests that the voucher bank will build on the strict approach SGR applied towards 10.2.g

Altogether, 10.2.g cannot escape the conclusion that the execution of the voucher bank is strongly influenced by SGR/ANVR resulting in a bias against non-traditional travel organisations.

Foreclosure risks

The voucher bank offers traditional travel organisations the possibility to exclude rival travel organisations from the market by withholding access to credit facilities. As one can imagine, being eligible for a loan to finance the reimbursement of a substantial amount of Corona vouchers, is indispensable for a travel organisation to compensate for (upcoming) liquidity shortages. Whomever is in charge of the voucher bank and allocation of funds, will be able to determine which travel organisations are likely to survive the COVID-19 crisis. The involvement of SGR and ANVR creates the possibility for the traditional travel organisations to foreclose non-traditional travel organisations like 10.2.g

There is also an incentive for (the persons responsible for executing) the voucher bank to engage in a foreclosure strategy given that traditional travel organisations have been struggling with the rise of (online) travel organisations ever since their entry into the market. This is for instance demonstrated by the ongoing consolidation trend in the Dutch market for package holidays. As a result of the severe impact of the COVID-19 crisis on the travel industry, traditional travel organisations will (further) seek to secure their market position (to the detriment of rivals).

Call for objective, fair and non-discriminatory allocation of funds

10.2.g fears that the voucher bank will not assess requests for a loan on the basis of objective, fair and non-discriminatory conditions. Like the participation criteria for SGR, the conditions that travel organisations must fulfil in order to be eligible for a credit facility from the voucher bank provide for a considerable degree of discretion. This allows the voucher bank to

formulate arbitrary requirements, and effectively deny loans to certain travel organisations.

It is also worrisome, in that regard, that the voucher bank requires travel organisations to submit detailed financial and commercial information as part of their participation request (ANNEX II). Given the close relationship with traditional travel organisations, and the lack of transparency regarding the use of information by the voucher bank/SGR/ANVR, there is a real risk that this commercially sensitive information might be exchanged to the benefit of traditional travel organisations. This too, is likely to lead to a distortion of competition.

In addition, the voucher bank applies interest rates of 4 to 7% (i.e. twice as much as the interest rate that the Dutch state is applying) (ANNEX I).

10.2.g calculated that the voucher bank will earn approximately € 24 million in total (plus additional fees) for executing the credit facility task.

10.2.g notes that a state guarantee facility via banks would permit travel organisations to pay substantial lower amounts of interest and better safeguard a level playing field between (traditional and non-traditional) travel organisations. Contrary to SGR/ANVR, banks function as third parties – independent from the travel industry – and are better capable of objectively and reasonably assessing a travel organisation's eligibility for a credit facility.

10.2.g therefore urgently requests the European Commission to refrain from approving the voucher bank as this form of aid is likely to distort competition, is disproportional and unsuitable to achieve its goal, and hence is not compatible with the internal market.

Kind regards,

10.2.e

bB

Bijlage 2.1

Rotterdam, 18 februari 2021

Kenmerk

Deelname SGR Voucherfonds

e-mail

voucherfonds@sgr.nl

Beste SGR-deelnemer,

Het is bijna zover! Bijna tijd voor reisbedrijven om de eerste aan klanten uitgegeven 'Reisvouchers met SGR-garantie' om te wisselen. Weliswaar mag je met het terugbetalen aan klanten niet wachten tot het eventueel beschikbaar krijgen van financiering van het SGR Voucherfonds, maar de lening -als je daarvoor in aanmerking komt- kan je wel wat lucht geven.

Jij hebt ons eerder, met jouw volledig ingevulde 'Aanvraagformulier' van voorinschrijving, laten weten graag gebruik te willen maken van het Voucherfonds. Inmiddels zijn de leningsvoorwaarden voor deelname aan dit fonds op hoofdlijnen bekend (zie onderaan deze brief). Wel moeten wij van de Staat formeel een voorbehoud maken, dat een en ander nog moet worden afgestemd met de Tweede Kamer en de EC in Brussel, waardoor er derhalve geen rechten kunnen worden ontleend aan deze brief en aan de voorwaarden.

Voor ons is nu ook duidelijk welke gegevens we allemaal nodig hebben en welke we na ontvangst van jouw 'Formele aanvraag' -eventueel zelfs aanvullend- nog graag van je willen weten. Bijgevoegd tref je daarvoor alvast een document aan, waarin je kunt zien welke wij al hebben en welke gegevens je straks nog moet aanleveren. Je kunt nu dus alvast voorbereidingen treffen voor het aanleveren van al deze gegevens later.

Komende week wordt de bouw van de portal, waar je straks je 'Formele aanvraag' kunt indienen, hopelijk afgerond. In deze portal moet je dan de eerder genoemde, door ons bij jou op te vragen, gegevens invullen. Wij wijzen je er op dat wij de aanvraag alléén in behandeling kunnen nemen als alle gevraagde gegevens volledig in de portal zijn ingevuld. Deze portal bevat naar verwachting een bepaalde intelligentie, waardoor alleen de voor jou relevante gegevens worden opgevraagd.

Na ontvangst van de gegevens starten wij zo spoedig mogelijk met het beoordelingsproces. Er zitten inmiddels een aantal mensen klaar die de aanvragen zullen behandelen op volgorde van binnenkomst. En als jouw financieringsaanvraag leidt tot een positief advies ontvang je een leningsovereenkomst van het SGR Voucherfonds. Het kan zijn dat we nog aanvullende informatie bij je moeten opvragen, omdat niet alle vragen geheel elektronisch zijn op te halen.

En heb je eerder aangegeven gebruik te willen maken, maar wil je bij nader inzien geen gebruik maken van het Voucherfonds? Geen punt, maar laat het ons even weten.

We hopen je met deze informatie voorlopig weer voldoende te hebben geïnformeerd, maar heb je vragen? Kijk op www.sgr.nl/voucherfonds of stuur een mail naar voucherfonds@sgr.nl.

Met vriendelijke groet,

10.2.e

Leningsvoorwaarden SGR Voucherfonds

Om in aanmerking te komen voor een lening uit het Voucherfonds volgt SGR een kredietbeoordelings- en toetsingsproces, gevolgd door een verificatieproces, om te voldoen aan de voorwaarden die de Nederlandse Staat aan het Voucherfonds oplegt.

Helaas hebben we nog steeds geen finaal stadium bereikt, waardoor ontwikkelingen elkaar snel opvolgen en criteria en voorwaarden ook nog in beweging zijn. Daardoor kan het voorkomen dat publicaties in o.a. de vakpers inmiddels weer zijn achterhaald.

De toelatingsvoorwaarden

Om in aanmerking te kunnen komen voor een lening van het SGR Voucherfonds zullen we in eerste instantie gaan kijken of de onderneming - voorafgaand aan het uitbreken van de coronacrisis - in de kern gezond was.

De Nederlandse staat heeft daarvoor een aantal criteria opgesteld, die verschillen afhankelijk van de omvang van de onderneming, waarbij met name gekeken wordt naar het eigen vermogen 2019 en de cash flow 2019.

Daarna volgt een check die de meest prangende vraag moet beantwoorden: Is de onderneming in staat om aan de verplichtingen (aflossing en rente), die voortvloeien uit de totale schuldenlast ultimo 2020, de komende zes jaar te voldoen. Hierbij zullen we de aanname hanteren dat de onderneming weer in staat zal zijn om in de loop van dit jaar terug te keren naar het niveau van cash flow dat in 2019 gegenereerd was, tenzij er duidelijk signalen of ontwikkelingen zijn die aangeven dat deze aanname onjuist is (kan zowel positief als negatief uitpakken).

Daarnaast zal gelden dat de bankgarantie die is gesteld t.g.v. SGR ook gebruikt mag worden bij het niet (kunnen) nakomen van de verplichtingen naar het Voucherfonds. Hierbij geldt wel nadrukkelijk dat de bankgarantie op het vereiste niveau dient te zijn (o.b.v. beoordeling jaarcijfers 2019) en dat gedurende de looptijd van de lening bij het Voucherfonds de bankgarantie niet kan worden verlaagd.

Afhankelijk van de omvang van de onderneming en de hoogte van de aan te vragen Voucherfonds-financiering kunnen aanvullende dan wel afwijkende voorwaarden en criteria worden gesteld.

De voorwaarden na het verstrekken van de lening zijn als volgt:

- Gedurende de looptijd van de lening is het uitkeren van bonussen aan directie en/of topmanagement verboden, net als dividenduitkeringen of het verstrekken van leningen aan aandeelhouders.
- Met de deelnemer wordt een leningsovereenkomst aangegaan; deze lening mag niet achtergesteld worden ten opzichte van andere leningen, bijvoorbeeld bij een bank.

Daarnaast geldt:

- De lening wordt direct opeisbaar als het deelnemerschap van SGR wordt beëindigd.
- Door het indienen van de formele aanvraag ga je ermee akkoord dat je bij eventuele geschillen rond deze aanvraag en het al dan niet toekennen van een lening, dan wel de voorwaarden waaronder een lening wordt toegekend, *alleen* beroep kunt in stellen bij de Commissie van Beroep van SGR, zoals in de statuten nader beschreven en conform het Beroepsreglement van SGR.
- Voor de eerder gecommuniceerde voorwaarden met betrekking tot de vouchers verwijzen wij graag naar de FAQ's op www.sgr.nl/voucherfonds.

De lening

Aflossing:

- *Looptijd:* 6 jaar tot 1 apr. 2027
- *Aflossingsvrije periode:* tot 1 januari 2022 geen aflossingsverplichting
- *Aflossingen:* per kwartaal achteraf (1 jan./1 apr./1 juli/1 okt.).
Eerste aflossing op 1 april 2022
- *Aantal termijnen:* 21 gelijke termijnen (5 jaar + 1 apr. 2027)
- *Laatste termijn:* 1 apr. 2027
- *Vervroegd aflossen:* graag en brengt geen kosten of boete met zich mee

Rente:

Rente wordt alleen betaald over het opgenomen of nog uitstaande saldo.

<i>Gedurende 2021 en 2022:</i>	4%
<i>Vanaf 1 jan. 2023:</i>	5%
<i>Vanaf 1 jan. 2024:</i>	6%
<i>Van 1 jan. 2025 tot 1 apr. 2027:</i>	7%
<i>Betaling rente:</i>	per kwartaal achteraf
<i>Eerste betaaldatum rente:</i>	1 juli 2021

Voor wat betreft de toelatingscriteria, de verdere voorwaarden en condities van de lening wordt door het SGR Voucherfonds een uitdrukkelijk voorbehoud gemaakt dat een en ander nog dient te worden goedgekeurd door o.a. de Staat der Nederlanden.

Rotterdam, 18 februari 2021

bB

Bijlage 2.2

Benodigde informatie	Beschikbaar bij SGR	Door deelnemer nog aan te leveren
<u>Data in groen zijn beschikbaar bij SGR:</u>		
Naam deelnemer	x	
Deelnemersnummer	x	
Kvk nummer	x	
Aantal vouchers uitstaand ultimo 2020	x	
Voucherbalans uitstaand ultimo 2020	x	
Gewenste voucherfonds financiering	x	
Voucherfonds financiering als %	x	
Aantal werknemers ultimo 2019 (dus geen FTE)	x	
vraag: is er sprake van een insolventieprocedure?		x
vraag: is er al staatssteun verkregen (pré-COVID19)?		x
Is deze steun volledig terugbetaald?		x
de som van kapitaalstortingen, ontvangen leningen gedurende 2020		x
Onttrekkingen, dividenden, aflossingen AH leningen FY20		x
Som van alle schulden ultimo 2020 met specificatie: belasting, vooruitontvangen		
reïssommen, kredietinstellingen, go c regeling, BMKB regeling, voucherplichtingen,		
leningen aandeelhouders, overige schulden		x
Banksaldo ultimo 2020?		x
Banksaldo per heden?		x
vraag: op welke datum heeft u de eerste vouchers uitgegeven?		x
Wat is de waarde van de vouchers op de eerste vervaldatum		x
Vraag: heeft u een offerte bij de bank aangevraagd voor aanvullende financiering?		x
Zo ja, voor welk bedrag heeft u een lening of Rek Courant faciliteit verkregen		x
Zo nee, stuur afwijzing bank mee		x
Vraag: bent u in staat zekerheden te verstrekken?		x
zo ja, geef een voorbeeld: Bijvoorbeeld bankgarantie, aansprakelijkheidsverklaring,		
hypotheek, persoonlijke garantstellingen en overige		x
Vraag: wie zijn de tekenbevoegde(n) binnen uw onderneming een kopie paspoort wordt		
gevraagd te uploaden per tekeningsbevoegde		x
<u>Documenten:</u>		
Kopie paspoort tekenbevoegde(n) deelnemer		x

bB

Bijlage 3

Commissie van beroep

Artikel 1

De Stichting Garantiefonds Reisgelden - verder SGR te noemen - heeft een commissie van beroep ingesteld, hierna de 'commissie' te noemen. Met 'bestuur' wordt hierna bedoeld het bestuur van SGR. Met 'Raad van Toezicht' wordt hierna bedoeld de raad van toezicht van SGR.

Leden Commissie van beroep

Artikel 2

1. De leden van de commissie worden benoemd door de raad van toezicht op voordracht van het bestuur.
2. De commissie heeft zes leden en wordt gevormd door:
 - a. twee leden die de graad van meester in de rechten hebben en die uit hoofde van hun huidige of vroegere ervaring vertrouwd zijn met de rechtspleging en waarvan een fungeert als voorzitter en de andere als vice-voorzitter;
 - b. twee leden die registeraccountant zijn en
 - c. twee leden-ondernemers.
3. Tot lid van de commissie zijn niet benoembaar personen die een binding hebben met enig deel van de reisbranche.
4. De leden van de commissie worden benoemd voor een periode van drie jaar. De afgetredene is maximaal driemaal direct herbenoembaar voor een periode van telkens drie jaar. De maximale aaneengesloten termijn is derhalve twaalf jaar.
5. Het lidmaatschap van de commissie eindigt door:
 - a. periodiek aftreden als bedoeld in lid 4 van dit artikel;
 - b. overlijden;
 - c. vrijwillig aftreden;
 - d. ontslag door de raad van toezicht krachtens een besluit, genomen in een vergadering waarin alle leden van de raad aanwezig dan wel rechtsgeldig vertegenwoordigd zijn en gebaseerd op het met redenen omklede oordeel van de raad dat betrokkene niet meer voldoet aan eisen van bekwaamheid, geschiktheid en/of onafhankelijkheid.
6. In een vacature wordt op voordracht van het bestuur door de raad van toezicht zo spoedig mogelijk voorzien. Ingeval van een of meer vacatures blijven de zittende leden van de commissie volledig bevoegd.
7. De commissie functioneert onafhankelijk van enig orgaan van SGR.

Secretaris en Secretariaat

Artikel 3

1. De commissie wordt bijgestaan door een secretaris die telkenmale als zodanig door de voorzitter wordt aangewezen en toegevoegd aan de kamer als bedoeld in artikel 10. De secretaris regelt de mondelinge behandeling en doet overigens in overleg met de kamervoorzitter al hetgeen dat nodig is ter voorbereiding van de beslissing op het ingestelde beroep.
2. Het secretariaat van de commissie is tot en met de indiening van het beroep gevestigd te Rotterdam aan de Admiraliteitskade 73, 3063 ED Rotterdam, (Postbus 4040, 3006 AA Rotterdam), tel. 010-4146377.
3. Na de indiening van het beroep is het secretariaat van de commissie gevestigd ten kantore van de kamervoorzitter, dan wel van de secretaris, zulks ter bepaling door de kamervoorzitter. Mededeling daarvan aan partijen door de secretaris geschiedt zo spoedig mogelijk na indiening van het beroep.

Beroep

Artikel 4

1. Bij de commissie kan beroep worden ingesteld tegen de in de statuten of de reglementen aangewezen beslissingen van het bestuur.
2. Bij de toezending van een beslissing als bedoeld in het vorige lid wijst het bestuur de appellant op de mogelijkheid van het instellen van beroep, dit onder bijsluiting van de tekst van dit reglement.
3. Het beroep moet worden ingesteld binnen de termijn van veertien dagen na dagtekening van de beslissing van het bestuur, welke per aangetekende brief zal worden verzonden.
De indiening van het beroep door appellant vindt plaats door een deurwaardersexploot of een aangetekend verzonden brief of persoonlijke overhandiging bij het secretariaat van de commissie uiterlijk vóór 17:00 uur van de laatste dag waarop beroep kan worden ingesteld. Een per e-mail ingesteld beroep is niet geldig.
4. Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan het secretariaat van de commissie, zoals in artikel 3 lid 2 vermeld. Het secretariaat stelt de voorzitter van de commissie van beroep op de hoogte van het beroep en zendt zonder uitstel een kopie van het beroepschrift aan hem en aan het bestuur alsmede aan de leden van de kamer zodra deze zijn aangewezen door de voorzitter.

Artikel 5

1. De werking van een besluit van het bestuur tot onmiddellijke beëindiging van het deelnemerschap, waartegen beroep is ingesteld, wordt geschorst tot de dag waarop de commissie een einduitspraak heeft gedaan.
2. De werking van de overige besluiten van het bestuur wordt door het instellen van beroep niet geschorst.

Beroepschrift

Artikel 6

In het beroepschrift moet de appellant de gronden waarop het beroep berust volledig vermelden, met bijsluiting van de bewijsstukken waarop hij zich wil beroepen.

Beroepskosten

Artikel 7

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van het beroep is de appellant gehouden er voor zorg te dragen dat het secretariaat binnen acht dagen na indiening van het beroepschrift een door het bestuur met instemming van de Raad van Toezicht vastgesteld bedrag als voorschot op mogelijk ingevolge de einduitspraak van de commissie door hem te betalen kosten op een bankrekeningnummer van de stichting, dan wel in contanten heeft ontvangen.

Ontvankelijkheid

Artikel 8

Het beroep is niet ontvankelijk indien:

1. Het beroep niet binnen de in artikel 4 lid 3 genoemde termijn is ingesteld, tenzij de commissie ondanks het overschrijden van deze termijn gegronde redenen aanwezig acht om het beroep ontvankelijk te verklaren.
2. Niet voldaan is aan het bepaalde in artikel 7.
3. Appellant bij het door hem ingestelde beroep geen redelijk belang heeft.

Beslissing voorzitter en verzet

Artikel 9

1. Ingeval het beroep kennelijk niet ontvankelijk is en voortzetting van de behandeling daarvan niet nodig is, kan de voorzitter onmiddellijk uitspraak doen. Op die uitspraak is het bepaalde in artikel 15 lid 2 en 3 en artikel 16 van overeenkomstige toepassing.
2. Hetgeen in lid 1 is bepaald is op overeenkomstige wijze van toepassing ingeval het beroep kennelijk ongegrond is.
3. Tegen de uitspraak als bedoeld in de voorgaande leden, kan de appellant binnen acht dagen na dagtekening van de brief waarin de uitspraak op de wijze als bepaald in artikel 4 lid 3 verzet doen bij de commissie die overeenkomstig artikel 10 wordt samengesteld, met dien verstande dat de voorzitter die een uitspraak in de zin van de voorgaande leden heeft gedaan, geen zitting heeft in de kamer van de commissie die het verzet zal beoordelen.
Op het verzet is het bepaalde in artikel 6 van overeenkomstige toepassing.
4. De kamer die het verzet beoordeelt kan een mondelinge behandeling gelasten. Op het verzet wordt beslist binnen veertien dagen nadat het verzet is gedaan.

5. Indien het verzet gegrond wordt verklaard, wordt het beroep alsnog uiterlijk binnen veertien dagen na de beslissing op het verzet behandeld door de commissie die het verzet heeft beoordeeld. De commissie is bevoegd aansluitend op de behandeling van het verzet, het beroep inhoudelijk te behandelen.

Samenstelling kamer

Artikel 10

Voor de behandeling van een beroepschrift stelt de voorzitter een kamer samen van drie leden, te weten een lid uit elke in artikel 2 lid 2 onder sub a, sub b respectievelijk sub c, aangeduide categorie.

Indien als gevolg van het bestaan van vacatures in de categorieën b en c een zodanige samenstelling niet mogelijk is, handelt de voorzitter of zijn vervanger naar bevind van zaken.

Behandeling van een beroep

Artikel 11

1. De voorzitter bepaalt zonder uitstel dag en uur voor de mondelinge behandeling van het beroep en deelt deze schriftelijk mede aan de appellant en aan het bestuur, met vermelding van de plaats en de lokaliteit waar de behandeling zal plaatshebben.
2. Behoudens het bepaalde in artikel 9 lid 5 vindt de mondelinge behandeling plaats uiterlijk drie weken na de ontvangst van het beroepschrift. Om klemmende redenen kan de voorzitter de mondelinge behandeling op een latere termijn bepalen, maar niet later dan zes weken na ontvangst van het beroepschrift.

Artikel 12

1. Uiterlijk vijf dagen vóór de mondelinge behandeling dient het bestuur een verweerschrift in met bijvoeging van de schriftelijke stukken waarop het zich wil beroepen. Het secretariaat draagt zorg dat de appellant en de leden van de kamer zonder uitstel kopie van het verweerschrift en de bijlagen ontvangen.
2. Verder schriftelijk debat en/of overlegging van stukken voorafgaand aan of tijdens de mondelinge behandeling is toegestaan, mits met voorafgaande instemming van de voorzitter van de kamer.

Artikel 13

1. De appellant kan zich bij de mondelinge behandeling doen bijstaan door een raadsman. Ter mondelinge behandeling kunnen uitsluitend met voorafgaande instemming van de voorzitter van de kamer getuigen en/of deskundigen worden meegebracht. Uiterlijk drie dagen vóór de mondelinge behandeling doet appellant of het bestuur daartoe een opgave van de te horen personen met een summiere opgave van hetgeen waarover betrokkenen kunnen verklaren. De commissie is niet verplicht alle meegebrachte personen te horen. De commissie motiveert haar weigering terzake in de einduitspraak.
2. De commissie is bevoegd de medebrenging van bepaalde personen en/of de overlegging van bepaalde stukken op te dragen en, zo nodig, met het oog hierop de mondelinge behandeling aan te houden of te schorsen.

Uitspraak

Artikel 14

Een uitspraak wordt zo spoedig mogelijk na afsluiting van de mondelinge behandeling schriftelijk gegeven en ondertekend door de voorzitter van de kamer. Zij wordt door het secretariaat direct per aangetekende brief en per e-mail ter kennis van de appellant en van het bestuur gebracht. De kamer kan de motivering van de uitspraak later schriftelijk aan partijen bekend maken.

Artikel 15

1. De commissie kan volledig over de zaak oordelen en kan, in het geval van beroep tegen een boete, een hogere of lagere of in het geheel geen boete opleggen.
2. De uitspraken van de commissie dienen met redenen omkleed te zijn.
3. De einduitspraak van de voorzitter/commissie heeft de kracht van een bindend advies.

Proceskosten

Artikel 16

De partij die in het ongelijk gesteld wordt, zal in de kosten worden verwezen, die van de commissie en van rechtsbijstand of andere deskundige bijstand daaronder begrepen. Indien de partijen over en weer op enige punten in het ongelijk zijn gesteld zullen de kosten van bijstand geheel of ten dele verdeeld worden. Het bedrag der kosten wordt vastgesteld aan de hand van een door het bestuur met instemming van de Raad van Toezicht opgestelde tarieflijst. Het bedrag der kosten wordt in de uitspraak vermeld.

Geheimhouding

Artikel 17

Terzake van al hetgeen aan de commissie ter kennis komt in het kader van de behandeling van een beroep zijn de leden tot geheimhouding verplicht.

Afwijkende termijnen

Artikel 18

Voor de behandeling van een beroep tegen een besluit van het bestuur houdende afwijzing van de aanvraag tot verkrijging van het deelnemerschap van SGR dan wel beëindiging van dat deelnemerschap met onmiddellijke ingang of onder voorwaarden gelden de volgende afwijkende termijnen:

- a. de dag van de mondelinge behandeling wordt vastgesteld op een datum gelegen binnen veertien dagen na indiening van het beroepschrift;
- b. de termijn voor betaling van het voorschot wordt beperkt tot vijf dagen;
- c. de uitspraak zal plaatsvinden binnen acht dagen na de sluiting van de mondelinge behandeling.

Niet voorziene gevallen

Artikel 19

Indien dit reglement in een gegeven geval niet of niet voldoende voorziet zal de voorzitter van de commissie daarin een beslissing nemen in de geest van dit reglement en met inachtneming van de beginselen van een behoorlijke rechtspleging op het beroep.

Aldus vastgesteld door het bestuur na verkregen goedkeuring van de raad van toezicht in zijn vergadering van 9 juli 2015.

URGENT!

Per koerier (m.h.r.)

Zijne Exellentie

De heer B. van 't Wout

Ministerie van Economische Zaken en Klimaat

Bezuidenhoutseweg 73

2594 AC DEN HAAG

URGENT – PER KOERIER

Zijne Excellentie
De Heer B. van 't Wout
Ministerie van Economische Zaken en Klimaat
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Joure, 11 maart 2021

Betreft: invulling voucherfonds door de SGR

Hooggeachte heer Van 't Wout,

Namens de belangenorganisatie Coöperatieve Vereniging Dutch Travel Retail United U.A. (“**DTRU**”) vragen wij Uw dringende aandacht voor de nadelige gevolgen die op zeer korte termijn dreigen door de voorwaarden die de Stichting Garantiefonds Reisgelden (“**SGR**”) aan het voucherfonds stelt. DTRU heeft op 3 februari jl. met steun van de vaste kamer commissie ook al een brief aan U gestuurd, waarop nooit is gereageerd.

Per 16 maart 2021 moeten DTRU-leden, de zogenoemde retail reisorganisaties of reisagenten (waaronder D-reizen, VakantieXperts, Dutch Travel Alliance, TravelXL, Face2Face Travel en de Travel Company Direct) starten met het terugbetalen van de uitgegeven vouchers. Als U niet tijdig vóór 16 maart 2021 ingrijpt bij het SGR voucherfonds, zal deze gang van zaken grote invloed hebben op de continuïteit van meerdere (retail) reisorganisaties. De kern van het probleem is dat SGR met twee maten meet waar het gaat om de behandeling van grote touroperators (zoals TUI en Corendon) en de retail reisorganisaties. Bovendien is SGR niet bereid (zo heeft zij zelf bevestigd) als uitvoerder van het voucherfonds het belang van (de continuïteit van) de reisorganisaties voorop te stellen. Nu Uw ministerie financiering heeft toegezegd aan de reisorganisaties, is het ook de verplichting van Uw ministerie het ertoe te leiden dat alle reisorganisaties op dezelfde wijze worden behandeld en dat de uitvoerder die Uw ministerie daarvoor inzet, zich op juiste wijze van haar taak kwijt.

Timing beschikbaar komen geld dreigt te laat te komen

In de Kamerbrief van 9 december 2020 (kenmerk CE-AEP / 20307631) zijn de contouren van het voucherfonds geschetst: mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, moeten reisorganisaties bij het voucherfonds een lening aan kunnen gaan zodat 80% van het bedrag aan terugbetaalde vouchers kan worden geleend. Het is al lange tijd bekend dat vanaf 16 maart 2021 de reisorganisaties verplicht zijn vouchers aan reizigers uit te betalen (waarbij de verlenging van het negatief reisadvies ertoe zal leiden dat nog minder reizigers zullen kiezen voor een nieuwe voucher in plaats van geld, terwijl die nieuwe voucher ook niet gedekt wordt door het voucherfonds). Tot onze verbazing heeft SGR ons bevestigd dat Uw ministerie pas vorige week een aanvraag heeft ingediend bij de Europese Commissie voor goedkeuring van het voucherfonds. Wij weten niet wat de reden is dat dit zo lang heeft geduurd, maar als het voucherfonds niet op 16 maart beschikbaar is, hebben veel reisorganisaties een enorm probleem, omdat zij geen financiering hebben voor hun verplichtingen richting reizigers (waarvoor het voucherfonds juist is opgericht). Het SGR beschikt sinds mei 2020 over een krediet van EUR 150mio van Uw ministerie. Wij verzoeken U met klem om SGR op te dragen dat krediet aan te wenden (al dan niet als voorwaardelijke noodfinancieringen) voor het voucherfonds, zodat een eventuele vertraging in de goedkeuring van de Europese Commissie er niet toe leidt dat diverse reisorganisaties alsnog failliet gaan op zeer korte termijn.

Door SGR opgelegde structuur dreigt reisorganisaties onnodig in moeilijkheden te brengen

Onder de door SGR voorgestelde structuur moeten reisorganisaties de uit te betalen vouchers eerst betalen aan consumenten en daarna kan pas een beroep worden gedaan op de lening bij het SGR voucherfonds. Daarmee is het eerste probleem gegeven: de reisorganisaties moeten dus 100% voorfinancieren en dan hopen dat het SGR voucherfonds snel betaalt. Dat probleem wordt op meerdere vlakken verhoogd door de verdere voorwaarden die SGR stelt, waarbij SGR de retail reisorganisaties wezenlijk slechter behandelt dan de touroperators en met twee maten meet. Van belang is dat deze eisen pas nu bekend zijn geworden en retailers hier dus nooit rekening mee hebben kunnen houden.

SGR weigert aan de retailers 80% van de volledige voucher te financieren. SGR is slechts bereid om het deel te financieren dat 'eigen omzet' is van de retailer. Als de

retailer heeft doorbetaald aan een touroperator en van die touroperator een voucher heeft ontvangen, dan kan de retailer voor dat bedrag geen financiering ontvangen. De retailer is dan volledig afhankelijk van of en hoe snel de touroperator haar voucher terugbetaalt. In de meeste gevallen zal dat gaan om circa 90% van de totale reissom, waardoor de retailer dus slechts 10% in plaats van 80% van de door haar uitgegeven voucher van het voucherfonds gefinancierd krijgt. Een dergelijke eis stelt SGR niet voor touroperators. Die kunnen wel 80% van de gehele door hen uitgegeven voucher gefinancierd krijgen.

Een tweede punt is dat SGR financiering onder het voucherfonds weigert te verstrekken aan retail organisaties wanneer ontvangen gelden die niet zagen op eigen omzet (aanbetalingen van de reiziger of terugbetalingen door touroperators, hotels of vliegtuigmaatschappijen e.d.) niet zijn terugbetaald aan de reiziger. Dit is volstrekt onbegrijpelijk en ook hier geldt dat SGR deze eis alleen stelt voor retail organisaties en niet voor de touroperators en dus weer met twee maten meet.

De hele reden dat er een voucherfonds moest komen, is nu juist dat de reisbranche de door reizigers betaalde reissommen niet meer integraal in kas heeft, omdat een jaar lang nauwelijks omzet is gegenereerd maar wel kosten zijn doorgelopen. Wanneer een reisorganisatie onvoldoende middelen heeft om de reiziger volledig te betalen, dient zij een beroep te kunnen doen op het voucherfonds voor financiering van 80% van de totale som van de voucher. Nu te suggereren dat retail organisaties dat geld niet onder zich hadden mogen houden om zichzelf in leven te houden in de afgelopen 12 maanden, is tamelijk absurd en suggereert dat er eigenlijk nooit vouchers hadden moeten worden uitgegeven, terwijl SGR zelf initiatiefnemer is geweest van de vouchers.

Extra wrang is dat deze punten pas zeer recent naar boven zijn gekomen en alleen doordat reisorganisaties hebben aangedrongen dat SGR duidelijkheid gaf over de voorwaarden voor financiering.

Uit diverse gesprekken met SGR is gebleken dat SGR niet in staat is zich als onafhankelijke financier op te stellen met oog voor de belangen van de DTRU deelnemers. SGR vermengt daarbij ook voortdurend – ten onrechte – haar belangen ten aanzien van de bestaande SGR-garantieregeling met die van het voucherfonds. Of het voucherfonds kan worden terugbetaald moet los staan van de vraag of SGR t.a.v. de SGR-garantieregeling mogelijk risico loopt – en had ook los gestaan als het voucherfonds aan elke willekeurige derde professionele partij was toevertrouwd. De weigering te financieren staat namelijk los van de vraag of de betreffende retailer een

valide business plan heeft en zijn onderneming (inclusief de overige 20% van de vouchers-betalingen) gefinancierd heeft. Ook dan weigert de SGR te financieren.

SGR heeft daarbij aangegeven dat haar primaire taak ligt in de bescherming van de consument (onder de bestaande SGR-garantieregeling) en dat de rol van het SGR voucherfonds in die zin subsidiair is: SGR meent er niet te moeten zijn om de continuïteit van de reisbranche te waarborgen (terwijl dat nu juist het doel is van het voucherfonds). Als de door SGR opgelegde voorwaarden gehandhaafd worden en de retail hierdoor in continuïteitsproblemen komt, moeten de lasten daarvan gedragen worden door de touroperators en niet door SGR. Dit op grond van de uitvoeringsplicht die de touroperators hebben naar het garantiefonds SGR.

De grote (buitenlandse) touroperators zullen dit mogelijk wel kunnen dragen dankzij de staatsteun die zij in hun thuislanden hebben ontvangen, maar de kleinere (Nederlandse) MKB-touroperators zullen zeer waarschijnlijk worden meegetrokken en ook failliet gaan. Bij een financiering van de vouchers door het SGR voucherfonds conform de bedoeling van de regeling, zou een eventueel faillissement van de retail wél worden gedragen door SGR als voucherfonds – hetgeen volgens DTRU juist de kern van heel het voucherfonds is: reisorganisaties ondersteunen om continuïteit van de gehele reisbranche te waarborgen. Belangrijker dan wie de schade draagt is echter nog dat juist door de financiering van het voucherfonds aan pre-corona gezonde bedrijven, financiële problemen in de reisbranche kunnen worden voorkomen, terwijl die problemen zonder toereikende financiering naar verwachting onafwendbaar zijn.

SGR schuift dit 'beleid' af op afspraken die met het Ministerie zouden zijn gemaakt. Bovenstaande uitwerking past echter niet bij Uw doelstelling om de reisbranche te ondersteunen en corona te laten overleven. Volgens DTRU zal de route die SGR kiest leiden tot een continuïteitproblemen binnen de sector. Hierdoor verdwijnt bovendien de infrastructuur voor de kleinere touroperators en blijven alleen de allergrootste (beursgenoteerde of private equity gedekte) touroperators over (TUI, Corendon, Sunweb). De schade zal dan per saldo hoger uitpakken dan bij financiering van de vouchers. Consumenten zullen langer moeten wachten op enige vergoeding op hun vouchers. Ook leidt dit ertoe dat de consument niet meer in staat zal zijn om via de retail (een divers aanbod aan touroperators) reizen te boeken. Doordat de reismarkt dan

inkrimpt en in handen komt te liggen van een paar grote touroperators, zal dit ook mededingingsrechtelijk substantiële gevolgen hebben. Ook overigens zijn er behoorlijke vraagtekens te stellen bij de mededingingsrechtelijke aspecten van de opzet van het voucherfonds. DTRU heeft kennis genomen van de brief die namens Prijsvrij.nl B.V. op 5 maart 2021 aan Uw ministerie is gestuurd en ondersteunt de punten en zorgen die in die brief zijn geuit.

Kort en goed: de wijze waarop de SGR het voucherfonds thans inricht, bereikt het tegenovergestelde van het doel van het fonds: het aantal faillissementen in de reisbranche zal aanzienlijk zijn en met name de Nederlandse MKB-ondernemingen in de sector raken. Vanaf 16 maart dient het voucherfonds uit te betalen en de continuïteit van een substantieel deel van Nederlandse reisbranche en de leden van DTRU zijn afhankelijk van die financiering. Als Uw Ministerie niet zeer snel ingrijpt, is de schade onafwendbaar en niet te overzien.

In afwachting van uw reactie en tot nadere toelichting gaarne bereid.

D-rt Groep B.V. /
D-rt Retail B.V.

i/o

Dutch Travel Alliance B.V.

10.2.e

Travel XL B.V.

i/o

The Travel Company
Direct B.V.

i/o

Face2FaceTravel B.V.

i/o

Voor deze,

10.2.e

10.2.e @d-rtgroep.nl

Mob. +49 10.2.e

10.2.e

10.2.e@dtru.nl

06 - 10.2.e